

Αλ. Ην μὴ κ' ἀφάγῃς, ἐγὼ δέ σ' ἐγὼ μὴ γ' ἐπιπίω, Κἀπεκροφήσας, αὐτὸς ὄπιθ' ἀρράγῳ.

Κλ. Απολώ σε, νὴ τῷ περὶ εὐρίαν τῷ ἐν Πύλου.

Αλ. Ἴδου περὶ εὐρίαν οἶον ὄφομαί σ' ἐγὼ, Ἐκ τῆς περὶ εὐρίας ἔχατον δεώμερον.

Κλ. Ἐν τῷ ξύλῳ δῆσω σε, νὴ τὸν ἔρανον;

Αλ. Ὡς οἰζύθυμος. φέρε τί σοι δῶ κατὰ φαγεῖν;

Ἐπὶ τῷ φάγῳ ἡδὺς αἶ, ὅπῃ βαλλαντίῳ;

Κλ. Ἐξαπαράσωμαί σοι τοῖς ὄνουσι τὰ ἔντερα.

Αλ. Απονοχῶ σοι τὰ ἔν Πρυτανείῳ σίτια.

Κλ. Ἐλξω σε πρὸς τὸν δῆμον, ἵνα δῶς μοι δῖπλω.

Αλ. Κἀγὼ δέ σ' ἔλξω, καὶ ἀβαλαῶ πλείονα.

Κλ. Ἀλλ' ὦ πόνηρε, σοὶ μὲν ἔδεν πείθεται.

Ἐγὼ δ' ἐκείνου κατὰ γελῶ γ' ὄβον δέλω.

Αλ. Ὡς σφόδρα σὺ τὸν δῆμον σεαυτοῦ νερόμικας;

Κλ. Ἐπίσωμαι γὰρ αὐτὸν, οἷς ψωμίζεται.

Αλ. Καθὼς περ αἶ τίτθαι γε σπίζεις κακῶς,

Μασώμεν γὰρ τῷ μὲν ὀλίγον ἐπιπίεις,

Αὐτὸς δ' ἐκείνου τριπλάσιον κατὰ σακας.

Κλ. Καὶ νὴ Δι' ἕσθ' ἔστι γε δεξιότης τῆς ἐμῆς,

Διὸς αἶμα ποιεῖν τὸν δῆμον ὀρεῖν καὶ σενόν.

Αλ. Χῶ περὶ τὸς ὄμους, τοῦτο γὰρ ὄφίξειται.

Κλ. Οὐκ ὦ γὰρ ἐν βουλήν με δόξεις καδυβείσαι.

Ἴωμεν εἰς τὸν δῆμον. Αλ. οὐδὲν κωλύει.

Ἴδου βᾶδιζε, μηδὲν ἡμᾶς ἰχέτω.

AG. At nisi tu me exedas, ego verò te ebibam, Exorbeámque medius disrumpar. CL. ego te, Per primum accubitum meum è Pylo, perdam ilicet.

AG. Ecce autem primum accubitum: ò quem te ego mox virum

Ex primo accubitu conspiciam imò subsellio?

CL. Palo alligabo te, per caelum & caelites.

AG. Quàm præceps animi. agè, quid dem comendendum tibi,

Quod oblectet te maximè? utrum marsupium?

CL. Eripiam tibi ego intestina meis unguibus.

AG. Ego unguibus euellam in Prytaneo tibi cibum.

CL. Ad populum te traham, ut prænam des mihi.

AG. Traham & ego te: & calumniabor pluribus.

CL. At tibi nebuloni nemo hominum adhibet fidem.

Ego verò ludos populum faciam, prout volo.

AG. Quàm pulcre tu populum tuum esse iudicas?

CL. Quippe ego noui, quibus inescetur ferculis.

AG. Nutricum more tu populum pascis male:

Quia tibi præmanderis, in os paulum ipsi ingeris,

Tu verò triplo plus, quàm alumnus deuoras.

CL. Ego, per Iouem, mea possum sollertia Populum angustum latumq; iuxta reddere.

AG. Meus hoc idem anus pernouit optimè.

CL. Non tu in senatu iam videberis mihi Illudere. Eamus ad populum. AG. nihil moror, Perge modo. nam nihil impedimenti obuiã est.

E

Σχόλια. Εκπίω.] ἐξῆς πρὸς τὸ ὕψος ἐκείνου ῥηθὲν ἀποκρίνεται. τῷ ἀφαγεῖν ἀνατιθεῖς τὸ ἐκπιεῖν. ὡς γὰρ ἡ Δημήτηρ τὰς προβάς, οὕτως, καὶ Διόνυτος Ἰκαεῖω φιλοξενίας ἐδῶκε δῶρον, ὅτι φιλοφρόνως αὐτὸν ὑπεδέξατο, πλὴν ὕβρει φεύγοντα τοῦ Πένθειος. Κἀπεκροφήσας.] πλέον τι προσέθηκεν ὑπερβολῇ τῆς ἀπειλή. τῷ ἐκπίω ἐπιανεγκῶν τῷ ἐκροφήσας. Οἶον ὄφομαί σ' ἐγὼ.] ἀντὶ τοῦ οἴως. Ομπρος, αἶ ἀναίξας ἀφαροῖχεται. ἀντὶ τοῦ οἴως, ὁ δ' ἐνοῦς, αἶ ὄφομαί σε δῶπ' τῆς τιμῆς ἀτιμὸν γῆρομενον. ἀπειλεῖ δ' ἐμπρὸς, ὡς ἀφαιρισόμενος αὐτὸν πλὴν προσεδείαν. τοῦτο δ' ἐστὶν τοῦ Κλέωνος θρυλλουῦτος τῷ περὶ Πύλον καὶ Σφακτηρίαν, καὶ τοὺς ἀρχμαλῶτους. Ἐπὶ τῷ φάγῳ ἡδὺς αἶ.] ἀντὶ τοῦ εἰπέν ἕσθ' ἰχθύσι φαγοῖς ἀν' αἶ μὲν ἰχθύων. ἢ ἀντὶ τοῦ εἰπέν ὅπῃ τραπεζίῳ, περικρῶς εἶπεν ὅπῃ βαλλαντίῳ. ἵνα ἀβαλαῶ ὡς κλέπτεω καὶ τῷ δημοσίῳ ἀρπαγῇ. ἐν τῷ ξύλῳ δέ ἐν τῇ ποδοπέτῃ ὡς εἴρηται. Ἐξαπαράσωμαί σοι.] ἐξοίσω, ἀξασπαράξω τῶς ὄνουσιν. δῶπ' τοῦ χηρημοῦ δ' ἐπαίξει. βυρβαίετον γὰρ ἐκεῖ προσέειπε τὸν Κλέωνα. ὁ δ' αἰετὸς, τοῖς ὄνουσιν ἔστιν ἀλιμος. Απονοχῶ σοι.] πάλιν ὡς πρὸς τὸ μαγειρεῖν ἀπέσκαψε. ἀξασπαράξας γὰρ φησὶν. ἐξελῶ σοι ἔντερα. Τὰ ἔν Πρυτανείῳ σίτια.] ἀφαρῆσωμαί σοι φησὶ πλὴν σίτησιν. δῶπ' ἀρᾶξω. δῶπ' κλείσω. δῶπ' μετὰ φορᾶς τῷ ὄνουσι χομῶν. Ἐλξω σε πρὸς τὸν δῆμον.] ἡτλήθη γὰρ ἐν τῇ βουλῇ. παρρησιαστικῶς δ' ἐποίησεν γὰρ

ὅπερ εἴρηκεν καὶ ἄμα τῷ λόγῳ εἶλεκεν αὐτόν. Καὶ ἀβαλαῶ γε.] ἔφαμεν πολλὰ μὲν ὅτι τῷ ἀβαλαῶ μάλιστ' ἰχθυὸν ὁ Κλέων εἶπεν δ' ὅτι τῷ πλείονα ἀβαλαῶ, τὸ κἀκείνον, εἶ καὶ ἡτλήον, ὅμως γοῦν ἀβαλαῶ ἐνεδείξατο. Καταγελῶ γ' ὄβον δέλω.] πᾶσαν ἔχω τοῦ πείθειν ἐξουσίαν, καὶ ἄσπερ ἐν τρυφῇ τῷ δῆμῳ. Σεαυτοῦ νερόμικας.] οἰκείως ἔχειν πρὸς σὲ ὑπολαμβάνεις. Οἷς ψωμίζεται.] οἷς ἀπατάται, οἷς χαίρει. τὸ δ' ἐψωμίζεται ὅπῃ τῷ μίμων παιδῶν λέγεται, ἃ ὑποκρίεται τῇ τῷ διδόνων ἐξουσίᾳ. Καθὼς περ αἶ τίτθαι.] τίτθας καλοῦσιν τῶς τίτθας καὶ τῷ γάλακτι τρεφούσας τὰ παιδία. ἐγγυθεν οὐδ' ὀπί τοῦ ψωμίζεω ἀπεκρίνατο λέγων, ὅτι καὶ τῶς τίτθας καὶ σὺ τὸν δῆμον κακῶς τρέφεις. τίτθας οὐδ' ἴδ' Ἰσοφύς. ἴδ' ἡ μάμμος, ὡς ἴδ' ὄβ' δ' ἀργία μεμάρανται καὶ ῥαθυμία διέσθαι μεράκια, ἴδ' ἡ τίτθας δῶπ' οὐκ εἶπεν καὶ ταῖς γυναιξὶ λέγειν δῶπ' ἐμψατε, καὶ θρυπώμενα πῶσθ' ταῦτας, σωμύλλεσθαι καὶ λαλεῖν περὶ κρόκους καὶ σπυριόων ἐσώμεν.

B I S E T V S. Αἶ τίτθαι] εὐστάθιος, τίτθ' βαρυθῶνας, ἢ τίτθ' ὀξυθῶνας ἢ τοὺς τίτθους, ἢ γοῦν μάσους παρέχουσα τοῖς βρέφει, καὶ τίτθας, καὶ τίτθιον ἐκ τοῦ θᾶ, τὸ θηλάξω λέγουσιν ἢ δῶπ' τοῦ τίτθ' ὅ ἐστι τίτθιμι, δῆλ' τὸ ἐντίθεται τοῖς τῷ βρεφῶν σῶμασι τοὺς μάσους.